



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1150 23 tháng 7 năm 2017

*Thơ ngỏ
Duyên Nợ*

*Duyên nợ cam tâm chịu hỏi mình
Trí tâm học hỏi khắp hành trình
Giải mê phá chấp tận đêm thâu
Chuyển hoá đạo đời tự giải sâu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thông tri là sao?
- 2) Khai ngộ tức khắc là sao?
- 3) Chơn lý là sao?
- 4) Hào quang là sao?
- 5) Người đời chết rồi sao còn hiện hồn về nhờ Bé chuyện này chuyện nợ?
- 6) Bé có vui không?
- 7) Tình yêu siêu thoát là sao?

1) Hỏi: Thông tri là sao?

Đáp: Thừa có thực hành có đi đến thì mới nhận định rõ rệt, thông là thông suốt, tri là biết được.

2) Hỏi: Khai ngộ tức khắc là sao?

Đáp: Thừa khai ngộ tức khắc là khêu dậy lòng tham muốn của con người, chú kỹ thật phải hành thì mới có, khai ngộ là mở ra mới gặp, nếu không chịu thiên giác thì suốt kiếp chỉ sống ý lại nơi xác phàm làm sao ngộ được chơn lý.

3) Hỏi: Chơn lý là sao?

Đáp: Thừa sự thật không thể thay đổi được có đầy công tu thiên thì mới thấy rõ hào quang của chính mình.

4) Hỏi: Hào quang là sao?

Đáp: Thừa ánh quang sáng chói từ bộ óc sắp lên, tròn vo thoát lớn thoát nhỏ, không còn vấp phải chuyện đời ô trược nữa, tự nó thấu triệt tam giới, hiểu được nguyên lý có có không không mà độ tha tại trần, lúc nào cũng sống vui trong hạnh từ bi, chuyện hung dữ tự động gát bỏ một bên, tâm hồn trong lành và thanh nhẹ, người tu thiên đạt được đặc điểm này là quý nhất, lúc nào cũng hướng về thiên giác hơn là hơn thua bởi chuyện đời. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai không nghe là xong và sẽ không còn bận rộn và tạo cho tâm thân bất ổn. Mọi người thấy đều sẵn có niềm an lạc thật sự trong tâm, nên dọn dẹp cho sạch sẽ thì mới có cơ hội tận hưởng niềm vui vô tận trong giới thanh tịnh.

5) 23-10-91

Hỏi: Người đời chết rồi sao còn hiện hồn về nhờ Bé chuyện này chuyện nọ?

Đáp: Thừa phần hồn còn vẩn vương chuyện đời, hay còn trách móc gởi thừa, còn người thật tâm tu học, thì chỉ có tiếp tục tu mà thôi, tu là thuận thiên tiến hoá, còn không tu thì mất tự chủ đến chết cũng còn hoang mang trong khổ cảnh luân hồi lục đạo, có thần không thông, có tâm không định, ý không tròn, hành trình không dứt khoát, miệng nói tu nhưng tâm không tu. Cho nên Bé thương thử bạn đạo, bằng cách cho họ đụng nhau xem họ có ý niệm dứt khoát hay không. Gần đây cũng có nhiều bạn đạo thấy rõ mình sai hơn là hiểu lầm người khác sai. Bé thấy phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cũng đã và đang giúp một số người hướng về con đường tu thiên giải thoát vô sanh, tự nó dứt khoát sự cạnh tranh trong nội tâm, xoá bỏ hận thù, lui về thực chất từ bi, lo tu nhiều hơn là tranh chấp, không tiền mà vui, biết họ biết mình cùng hành tiến hóa.

6) Hỏi: Bé có vui không?

Đáp: Thừa Bé rất vui khi biết họ chịu tu thay vì thừa gởi. Món quà chánh tặng cho Bé Tám là tu mà thôi, dứt bỏ hồng trần, lui về thực chất ổn định tâm thân, không cần lý luận, dành nhiều thì giờ hướng về Trời Phật khai triển tâm thức thay vì lý luận dẫn sai, nói ít tu nhiều giải trừ rõ rệt. Tu là biết thương mình, nhiên hậu mới giúp đỡ người khác tiến hóa theo nhịp khai triển của Trời Đất, văn minh khoa học đã chụp hình được quả địa cầu, giúp cho chính ta thấy rõ cõi tạm, mưu sinh trong thời gian tùy duyên phước rồi cũng buông xuôi tất cả mà ra đi. Hiểu rõ như vậy mà không chịu tu thiên thì rất uổng cho một kiếp người tạm bợ.

7) 24-10-91

Hỏi: Tình yêu siêu thoát là sao?

Đáp: Thừa tình yêu siêu thoát tức là ý thức được thanh tịnh và đại thanh tịnh là vô cùng, tâm tư lúc nào cũng hướng về thanh tịnh, tận hưởng tinh ba của vũ trụ, hiểu rõ tình dục tạm bợ chỉ có tạo nghiệp và hoang mang. Tinh là tinh ba của vũ trụ! Khí là nguyên khí đồng nhứt của vạn linh đồng hưởng, nó cũng là biểu yêu thanh thoát và sống động! Thần là giao cảm và khai mở bất cứ lúc nào. Đó là nguyên lý của tinh, khí, thần, nghìn năm không hoại. Còn hướng về con đường tình dục hành xác thì vón vện chỉ có mấy chục năm tạm bợ rồi cũng phải ra đi. Lúc ra đi mới tiếc uống cho một kiếp người chưa biết tu để tận hưởng tinh ba của vũ trụ mà tiền thân.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

THẤT TÌNH LẠN ĐẠN

*Tình đâu mà mắt bạn ơi!
Dem lòng thương nhớ đứng ngòai không yên
Yêu nhau cảm thấy rất phiền
Chung lo không xuể không yên cõi lòng
Thất tình lận đận long đong
Tâm ta tự quyết nổi vòng cảm giao
Bên ngoài ánh sáng trăng sao
Bên trong có sẵn từ cao thấp từng
Có đau có khổ có ung
Chung vui tan tỵu tiến từng phút giây
Chẳng còn lý luận mưa mây
Trong tan có tỵu có ngày đạt thông
Sống nhờ định luật hóa công
Sanh sanh hóa hóa giải vòng ước mơ
Người già cho đến trẻ thơ
Thơ ngây chưa hiểu được giờ ra đi.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Amphion les Bains, 06-06-1984

TÌNH YÊU SIÊU THOÁT

Từ xưa đến nay thế gian đã và đang học bài tình yêu giữa con người và con người, đã tạo ra không biết bao nhiêu sự nhầm lẫn mà đành quên tình yêu siêu thoát giữa hồn và vía, chính mọi người đều có

*Không tu chẳng rõ nguyên do
Hành trong nhiều kiếp chẳng mò tương giao
Bên trong sẵn có nhiệm màu*

Vía hôn tương ngộ đuôi đầu cảm giao

Không tu thì không thể nào trở lại với sự quân bình sẵn có ở bên trong, càng ngày càng bận rộn thêm lên, làm sao có cơ hội tái lập trật tự giữa hôn và vía được, chỉ chuốt lấy sự khó và khổ mà thôi.

*Cần khôn vũ trụ tạo ngôi
Sang tôi cũng thế đứng ngôi không yên
Thế tình giao cảm tạo duyên
Gây phiền gỡ rối triền miên xoay vần*

Mỗi người phải gánh vác một phần, luôn luôn trong tinh thần xây dựng và đả phá tùy theo trình độ.

*Quên đi cái cảnh hư vô
Quên mình yêu họ tạo mô chôn thân
Ngày sanh ngày tử lần lần
Chui vào tánh xấu tạo phần khổ đau*

Thiếu thanh tịnh tạo phân mê chấp, tự rước trược vào tâm, luận yêu trong mọi khía cạnh lệ thuộc chứ không bao giờ chịu luận nguyên lý tình yêu siêu thoát và tự thức, đành phải chịu thảm bại sau khi đạt được tình yêu của trường đời.

*Tâm mê chẳng chịu thức rời
Chẳng về với đạo chẳng lời thức tâm
Vía hôn đau khổ trầm ngâm
Tạo ra tâm bệnh ngấm ngấm bên trong*

Lắm khi than Trời trách đất tự ý tránh nặng tìm nhẹ nhưng cuối cùng chẳng đâu và đâu cả.

*Tâm phiền bất hiểu mẹ cha
Không sao hiểu được chơn hòa bên trong
Ở ăn gánh vác lòng vòng
Tâm thời phản trắc tâm tông ác ôn*

Ghen ghét hận thù vía hôn càng ngày càng bị lún sâu không sao có cơ hội tương ngộ ở kiếp này.

*Bực mình tự thuyết lây huây
Mượn đời giả tạm ngày ngày trách nhau
Quên đi nguyên lý nhiệm màu
Xác thân động loạn tạo sâu tạo mê*

Đi đi lại lại trong sự lòng vòng không lối thoát, khổ càng thêm khổ, buồn lại buồn thêm.

*Ban ngày lại muốn ban đêm
Chuyển xoay xoay chuyển tạo niềm khổ tâm
Lắm khi cũng tự khóc thầm
Làm sao giải thoát cảnh làm cảnh sai*

Hướng ngoại quá nhiều làm cho kinh mạch sai lệch, tâm trí không yên, khổ sâu tới tấp, vầy vò tâm can.

*Gia tăng động loạn bàng hoàng
Ta bà liễu lĩnh chẳng an chút nào
Sân si giận thắp ghét cao
Phơi bày tật xấu tô màu trước ô*

Con người đi tới chỗ không còn cách nào biện hộ cho chính mình, thì lúc ấy mới bắt đầu tìm đường trở về với chính mình.

*Xem mưa xem gió xem mình
Xem Trời điều luyện chơn tình quang khai
Xét đi xét lại chữ tài
Đấu tranh chẳng đặng miệt mài khổ đau*

Đi đâu bây giờ, tìm đâu cho ra thực chất ? Tâm hồn mất đi sự thanh thản sơ sanh..

*Còn đâu là bến là bờ
Lỡ làng đau khổ bơ vơ một mình
Thế gian nuôi dưỡng chút tình
Mưu sinh cũng phải tự mình dựng xây*

Ngày qua ngày, tháng qua tháng, trôi luyện ở giữa giòng sông, nóng lạnh bất thường, biết bỏ ai và giữ lấy ai ?

*Triền miên thốn thức hằng ngày
Đêm đêm động loạn mặt mày xanh xao
Duyên tình thế sự đổi trao
Thức tâm tìm đạo bước vào nội tâm*

Nhờ sự động loạn mê lầm và nghiệp chướng mới rõ được một phần sai lầm chính mình đã tạo ra, tự vầy xéo mà không hay, than Trời mà chẳng biết được Trời là ai ?

*Duyên duyên kiếp kiếp nhiều ngày
Dựng xây điều luyện tâm thay đổi lời
Xét mình mới rõ ông Trời
Vô sanh vô diệt chẳng lời oán than*

Trong đêm thanh tịnh không còn giấc ngủ mê loạn nữa, mới thức giấc nguyên lai bản tánh vốn là không, tại sao ta cứ mãi mê những điều bất chánh và không cần thiết, ôm lấy xác động loạn mà đành bỏ quên hồn và vía.

*Đêm đêm thanh tịnh thức khuya
Rõ tâm chưa tịnh khó chia đạo đời
Hồn không thanh thoát khó rời
Vía theo chiều hướng chịu nhồi quả tâm*

Khổ là nhồi, khổ là tiến, khổ là thức. Qua cơn nhồi quả và điều luyện thì mới thấy rõ giá trị của chơn tâm, thanh tịnh là quý là tiến bộ, nhưng phải làm sao mới được thanh tịnh.

Tự mình giải nghiệp mới mình

*Rời phân ô trước tâm linh thức hòa
Hi sinh cao độ thật thà
Bước vào thanh tịnh biết Cha trên trời*

Có âm thì phải có dương, có vía thì phải có hồn, nhiên hậu mới biến thành luật pháp và trật tự của cả càn khôn vũ trụ, kể cả xã hội loài người và côn trùng vạn vật, tâm linh động loạn đành quên đi cơ năng thanh tịnh và trật tự của chính mình.

*Bên trong có sẵn huyền linh
Mắt phàm không thấy tự khinh loài người
Phật Tiên thức giác xét cười
Trước kia cũng vậy cũng người u mê*

Trong nghịch có thuận, qua cơn điều luyện khổ buồn của nội tâm thì hồn vía và Tiên Phật mới được gần kề bên nhau.

*Qui hoàn thanh tịnh trước sau
Lấy không làm đích rõ mâu nhiệm tâm
Tự mình trở lại âm thâm
Nghiệp trần khó bám khó làm đường đi*

Thâm tu thâm tiến trên đường tâm đạo, thì nội tâm sẽ không còn xôn xao, thấy rõ luật Trời có vay và có trả.

*Tự mình thanh tịnh bước qua
Mọi phần trở ngại vẫn hòa tiến lên
Cảm ơn ngoại cảnh đạo nên
Giúp hồn tiến hóa vững bền trí tâm*

Gạt bỏ được sự động loạn và nghiệp trần, lại bắt đầu thật sự yêu đời và quý đời, do đời mà tiến, do đời mà tu.

*Rõ mình động loạn khờ ngu
Trời ban tình thế không tu lại khờ
Hồn sai vía động từng giờ
Làm sao tương ngộ rõ cơ cực hình*

Nhẫn hòa hướng thượng thì mới thấy rõ tình yêu siêu nhiên là cao quý, Trời Phật đã sắp đặt đều hòa theo nhịp tim sẵn có.

*Tự mình tạo lối quanh co
Đi lên không chịu rước mò ngoại lai
Sửa mình thức giác mới tài
Đi đâu cũng vậy cũng sai sửa lần*

Nghĩa ân tại thế ràng buộc con người phải trở về với mọi sự khiêm tốn và trật tự, còn người tu thì cũng phải nhờ đó mà tiến mà tầm đại nghĩa đại ân của Trời Phật, xét tâm hành đạo.

Hình dung từ thấp đến cao

*Nơi nào cũng có trăng sao chiếu hòa
Tình thương ban rải bởi Cha
Cần khôn sống động tương hòa tương thân*

Khối óc của loài người đại diện cho cần khôn, xương sống của loài người đại diện cho vũ trụ, nhưng chúng sinh chỉ có biết xài phí và tiêu hao, không trụ tâm để tận hưởng nguồn sống linh động và vô tận đã liên hệ từ bao nhiêu kiếp. Cho nên càng ngày lại càng bị thất thoát và thua lỗ thêm.

*Chẳng còn hưởng cảnh ấm êm
Vía hôn xa cách khó đem trở về
Biết đâu thật sự hương quê
Biết đâu là đích tự về đến nơi*

Cơ Trời xoay chuyển không ngừng nghỉ, tạo nhiều cơ hội cho vạn linh tự thức và tự tiến.

*Cho nên tại thế chẳng yên
Bày ra đủ thứ giúp riêng mỗi người
Trông đâu đạt được lại cười
Đâu dè chẳng được lại lười biếng thêm*

Dậm chân tại chỗ, khó khổ triển miên nhiên hậu mới đạt ra một đường lối tu học của nội tâm.

*Xem người đi trước mà tâm
Người đang sửa tánh tự thâm sửa tâm
Vậy ta sao lại âm thầm
Bước vào tội lỗi chẳng tầm đường đi*

Biết được sự thâm kín ở bên trong có thể tự giải quyết được, vậy ta nên tự tham dự một phần hay không? Hay là cứ tiếp tục hành triển trong sự vô minh và bất lợi.

*Thương yêu chỉ có Cha Trời
Tình yêu sâu đậm tạo lời thức tâm
Vía hôn cải tiến mừng thầm
Chung lo tu học chung tâm đường đi*

(Còn tiếp)